

[Industriministeren]

universiteter, højere læreanstalter og andre, der påtager sig teknologiske serviceopgaver for erhvervslivet efter aftale med teknologirådet. Der foreslås samtidig indført en fleksibilitet i finansieringens form og omfang, idet det i visse tilfælde vil være tilstrækkeligt med lån eller tilskud til delvis finansiering af anskaffelser, medens det i andre tilfælde – især hvor det drejer sig om offentlige institutioner – vil være nødvendigt, at teknologirådet står for hele finansieringen. I sidstnævnte tilfælde kan rådet selv anskaffe udstyret og stille det til rådighed på lejevilkår eller på anden måde.

Det foreslås videre, at teknologirådet får mulighed for at yde en vis medfinansiering i form af lån eller tilskud til etablering af demonstrationsanlæg og nødvendige bygningsinvesteringer i forbindelse hermed, som foretages af virksomheder og institutioner, der som modydelse påtager sig at stille anlægget til rådighed for demonstrationsformål efter et program, som på forhånd skal aftales med rådet.

Endelig foreslås, at lovhjemmelen til at afholde udgifter til produktivitsfremmende foranstaltninger inden for industri, handel, håndværk, landbrug, fiskeri og byggeri m.v. overføres fra lov om Danmarks erhvervsfond til lov om teknologisk service. For byerhvervenes vedkommende har produktivitsordningen allerede gennem længere tid været administreret af teknologistyrelsen med bistand af et udvalg, der samtidig bistår ved administrationen af konsulentordningen, industriministeriets produktivits- og konsulentudvalg. Der finder således ikke ændringer sted i ordningens indhold og administration.

Bortset fra ovennævnte indeholder lovforslaget kun mindre tekniske justeringer og ajourføringer.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 107

1) Til udenrigsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Hvad agter udenrigsministeren at foretage i anledning af NATO-generalsekretærens udtalelser, der udelukker en gennemførelse af den officielle danske politik om støtte til et forbud mod førstebrug af atomvåben?«

Skriftlig begrundelse

Førstebrug af atomvåben vil være en forbrydelse mod menneskeheden – en handling, der vil føre til en altomfattende katastrofe. Derfor var det et klart fremskridt, at folkettinget i dagsordenen af 3. maj 1984 vedtog, at Danmark skal »arbejde for en international aftale, herunder mellem NATO og Warszawa-pagten, om nej til førstegangsbrug af kernevåben af enhver art.«

Man må imidlertid rejse det spørgsmål, om regeringen alvorligt gør noget for at fremme denne sag. Besvarelsen af dette spørgsmål afhænger bl.a. af, hvorledes regeringen reagerer på NATO-generalsekretær Carringtons udtalelser den 17. oktober 1984 – refereret i Information den 18. oktober 1984 – udtalelser, der viser, at NATO-ledelsen på forhånd afviser enhver tale om at give afkald på førstebrugsmuligheden, og altså udtalelser, der klart forhindrer en gennemførelse af Danmarks officielle politik.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Den dagsorden, folkettinget vedtog den 3. maj, indeholdt, som spørgeren også nævner i sin skriftlige begrundelse, bl.a. et pålæg til regeringen om at arbejde for en international aftale, herunder mellem NATO og Warszawa-pagten, om et nej til førstebrug af kernevåben af enhver art, og det er et pålæg, som regeringen er sig fuldt bevidst. Vore allierede er allerede blevet gjort bekendt med 3. maj-dagsordenen og dermed også med det danske standpunkt samt de forhold og overvejelser, der ligger bag.

Men på den anden side er det jo indlysende, at Danmark ikke ved sin standpunkttagen alene kan få tanken om sådan en international aftale om ikke-førstebrug ført ud i livet. Forudsætningen for, at noget sådant kan lade sig gøre, er jo tæt forbundet med NATOs mulighed for effektivt at afskrække og imødegå et konventionelt angreb alene med konventionelle midler og dermed også med bedømmelsen af den militære balance